

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

Jomru Marias smerter

ŠVČ. M. MARIJA SOPULINGOJI (M)

Pirmasis skaitinys (Žyd 5, 7–9)

Kristus savo kūno dienomis siuntė savo prašymus bei maldavimus su balsiu šauksmu bei ašaromis į tą, kuris jį galėjo išgelbėti nuo mirties, ir buvo išklausytas dėl savo pagarbumo. Būdamas Sūnus, jis savo kentėjimuose išmoko klusnumo ir, pasiekęs tobulumą, visiems, kurie jo klauso, tapo amžinojo išganymo priežastimi, Dievo pavadintas vyriausiuoju kunigu Melchizedeko būdu. **Dėkojame Dievui.**

Atliepiamoji psalmė (Ps 30, 2–6. 15–16. 20)

P. Viešpatie, gelbėk mane, esi gailestingas!

Tavim pasitikiu, Dieve, ir amžiais nebūsiu apviltas.

Mane dėl savo ištikimybės vaduoki.

Atkreipk į mane savo ausį,
skubėk mane gelbėt. – **P.**

Būk man uola slėptis pavojuj,
gelbėtis - galinga tvirtovė.

Tikrai tu uola ir tvirtovė,
todėl savo garbei mane vesi, ganysi. – **P.**

Išpainiosi tu iš pinklių, man priraizgytų;
tu gi esi mano tvirtybė.

Į tavo rankas pavedu savo gyvybę,
mane išvaduosi, Dieve ištikimasis. – **P.**

Bet aš tavimi, Viešpatie, kliaujuos,
sakau: „Tu man Dievas.

Tik tavo rankose mano likimas“.

Išgelbėk mane nuo priešų kėslių, nuo mano engėjų. – **P.**

O, koks tu, Viešpatie, geras,
meilus visiems, kurie tavęs bijo,
visiems, kurie tavim vilias
viešai žmonių būryje. – P.

Sekvencija

Stovi Motina skausminga, į Sūnaus kančias siaubingas
žvelgia verkiančiom akim.

Aimaną nuo kryžiaus girdi, baisus skausmas varsto širdį
kalavijo ašmenim.

Kiek tai kenčia išrinktoji Jėzaus Motina mieloji,
jam kovojant su mirtim.

Siaubas, sielvartas ir baimė atėmė Marijai laimę,
Sūnų jai atimdami.

Koks žmogus nesudrebėtų, koks akmuo nesuminkštėtų
nuo šios Motinos skausmų?

Kas galėtų neliūdėti ir į ją ramiai žiūrėti,
kai ji kenčia su Sūnum?

Už visos žmonijos kaltę leido sūnų ji prikalti
ir atidavė kančioms.

Matė mielą savo Sūnų, kenčiantį dvasia ir kūnu,
mirštantį už mus visus.

Meilės Motina, Mergele, duok pajusti skausmo galią,
kad liūdėčiau su Tavim.

Kad širdis manoji degtų, kad nuo šiol vien Dievui plaktų,
kad mylėčiau vien tik jį.

Kristaus Motina šventoji, spausk giliai širdin manojon
Nukryžiuotojo žaizdas!

Tu neduok praeit pro šalį, jo Širdies skausmų bent dalį
leisk iškęsti už kaltes.

Leisk prie kryžiaus apsistoti, su Tavim drauge raudoti,
likti su Tavim kartu.

Aš po kryžiumi norėčiau su Tavim drauge stovėti,
lieti ašaras gailias.

O skaisčiausioji Mergele, Tavo meilės karčią dalią
graudžiai leisk apverkti man.

Leisk suprasti Kristaus mirtį, leiski kančią jo patirti
ir pajusti jo žaizdas.

Žaizdos jo tegul kankina, kryžius jo teapsvaigina,

tealpstu drauge su juo!

Teismo diena gink, Marija, nuo liepsnų, kurios praryja sielas nuodėmės vergų!

Kristau, kai kelionę baigsiu, palmę pergalės įteiksi man dėl Motinos maldų.

Dėl savų kančių baisių, josios ašarų karčių leisk gyventi amžinai. Amen.

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliuja. – Laiminga Mergelė Marija: ji ir nemirusi pelnė kankinystės palmę po Viešpaties kryžium. – **P.** Aleliuja.

Evangelija (Jn 19, 25–27)

Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo jo motina, jo motinos sesuo, Marija Kleopienė, ir Marija Magdaliėtė. Pamatęs stovinčius motiną ir mylimąjį mokinį, Jėzus tarė motinai: „Moterie, štai tavo sūnus!“ Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Ir nuo tos valandos mokinys pasiėmė ją pas save. **Šlovė Tau Kristau!**

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>